

дівчице їма твоє: защо ми си направила тільки-ба докрь, да познаемъ докрь то ти: она мѣ рѣ-кла: азъ сама Марія, коѣ то си ти выкалъ, и те послѣшахъ, ако ми са Еврейте душмане, и мене и на сына моего, но понеже ма си съсз жива и чиста вѣра помѣлилъ и повикалъ, та се нажали на сына моего, да се ѡсвободишъ смѣрти душѣвныя и тѣлесныя. Това рѣкла, и повелѣла на ангелите, да го заведатъ въ една пропастъ, гдѣто ѣ видѣлъ души безъ четъ, безъ вѣрой, гдѣто се мѣчатъ, и злѣзила смрадъ много, що не може, да се тѣрпѣ: а Еврейна ѡ страхъ падналъ на землѣ та, казаламъ владычица: тѣмъ мѣки са на Еврей не вѣрны, они не вѣрѣватъ воплощеніе сына моего Іисуса Христа. после забелего на една висока гора, и тамъ видѣлъ мѣсто krásно и весело, и излѣзило меризма много сладка, и видѣлъ много народъ, и поели радостни пѣсни: оудивилсе Еврейно на таквѣмъ красотѣ, говорила мѣ владычица: тѣмъ са души шо ги ѣ ѡсвободилъ сынъ Божїи, съ многоцѣнна та и пречистата си кровъ, и ти и зкери ѡ тѣмъ двѣ мѣста едно, коѣ то ти ѣ оубодно. Това рѣкла, и ѡшла на нево, а Еврейно се нашѣлъ на двѣра ѡ затвѣра вѣнъ: и се крестилъ свѣтѣ крещеніе. И се шо ималъ стѣка ѡставилъ а и ѡтишалъ въ монастырь, и живеалъ богоубодно до живота своего.

Ч У Д О 32.

Сѡ оубѣенномъ отроча ѡ отца своего Іудѣа съща, и воскресша и исповѣдавши пречистѣю Богородицѣ.

Вдна жена Еврейска не могла да роди, каквѣто и на много се това преключава, тогѣва една жена Хрїетїанска и рѣкла: ако щѣшъ да се ѡсвободишъ